

Kayıp Yazar 11

– Lütuf VELİ · 24 Haziran 2011

Mozan araştırmasını vilayetlerden gelen istihbaratlar ile iyice derinleştirmiş gerek yazarın eserlerini gerekse yaşamını yaşamının geçtiği yerleri, ilgi alanlarını bir bir araştırmış ve adeta bir Korhan araştırmacısı olmuş çıkmıştı. Yediği yemeklerden, hobilerine, korkularına ve özel ilgi alanına varıncaya kadar gerek arşivinde gerekse dağarcığındaydı.

Hafta sonu işin sitesi ve yoğunluğu iyice yormuştu onu da ne kadar zor da geçse, yoğun da olsa başladığı işin önemini biliyordu. Dahası kendine inanan dostları sahadaydı. Birer ajan titizliğiyle çalışmasını sürdürüyordu herbiri.

Bu ekibe gönüllü olarak katılan kişilerin başında da Denizliden İlyas vardı ki kayıp aramada ajanlık işinde hayli deneyimliydi. Bir dönem MİT'in uluslar arası sahasında görev almış olup gerek Bosna Gerekse Kuzey Irak operasyonlarında bulunmuş gözüpek vatansever bu dostun operasyonda Mozana hayli yardımları dokunuyordu.

Son konuşmalarında Mozan'a önemli fikirler vermiş , yol göstermişti. Mozan iş çıkışı telefonla İlyas'ı aramış ve müsaitse birlikte Kütahya'ya gitmeyi teklif etmişti.

-Neden olmasın dostum ,sen Denizliye gel burdan birlikte Kütahya'ya geçelim. Ama merakımı mazur gör, neden Kütahya.

-Anlatması uzun sürer varınca konuşuruz ... demiş ve telefonu kapatmıştı Mozan. Eve gelmiş alalacele bir şeyler atıştırmış. Eşinin meraklı gözlerle kendisini seyrettiğini görünce...

-Hanım ,kusura bakma geldim gidiyorum... hiçbir şey sorma ,çok acil olarak çıkmam gerekiyor hafta sonu yokum.

-Neden, nereye diyecek oldu da eşini, çoktan Mozan üzerini giyinmiş arabasını çalıştırıp yola çıkmıştı bile...

İstanbul'un çileli trafiğinde araç sürmek nedir bilen biriydi , gençliğini bu şehre adayın , ömrü yollarda geçmiş adam. Ama her defasında çıldırmamak için olmadık hikayeler uydurur kendi kendisiyle , insanlarla dahası İstanbulun keşmekeş trafiğiyle dalga geçerek stresi eğlenceli hale getiriyordu. Yine öyle yaptı, şerit ihlali yapan sürücüye, en yüksek volümde aracını bağırta gence... Motosikletin üstüne sülalesini dolduran dangalağa güldü acı acı...

İstanbulu çıkmıştı nihayet ohhh be dedi , ``dünya varmış`` Bolu'da güzel bir restaurant görünce durdu hem dinlenmek hem de ne yapması gerektiğini düşünmek... ve dostlarla telefon trafiğini organize etmek için... Hem yaptığı çalışmalarını dostlarıyla belirli aralıklarla paylaşıyordu. Boluda`ki mola yaklaşık yarım saat sürmüştü. Bu sürede Kadir abiden olumlu izlenimler almıştı. Ancak aynı anda Trabzon ve Samsun'dan da Korhan'ın buralarda olabileceğiyle ilgili bir takım ipuçları geliyordu. Kütahya'dan Kadir

abinin aksine Necla pek ümitli değildi.Üç gece üst üste sunağın bulunduğu yere gitmiş ,saatlerce hatta birinde sabaha kadar beklemiş de hiçbir hareket yada yaşam belirtisi görememişti.

Doğruydu aslında,Necla`nın geç vakitlerde tapınağa geldiği ,kendisi kimseyi görememişti de kendini gören bir çift göz vardı.O İki ara bir derede sıkışan Lutfi`ydi.Canı sıkılmış,içinde bulunduğu çıkmazı düşünürken bir sigara yakmış ve açık havaya çıkmıştı ki bu meraklı kadın çıka gelmişti.İlk geldiğinde saatlerce arabanın içinden sunağı seyretmiş gitmişti.İkinci,üçüncü günler de gelince Lutfi karıncalanmış ve Aylin`i aramış ,tehlikeyi haber vermiş de iyice sıkıyı görmüştü.Artık dışarı çıkması bile yasaklanmıştı.